

בש"פ 7350/18 - פלוני, פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7350/18

בש"פ 7352/18

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המבקש בבש"פ 7350/18: פלוני

המבקש בבש"פ 7352/18: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי
בתל אביב-יפו (כב' השופטת ג' רביד) בעמ"י
42235-10-18 מיום 17.10.2018

בשם המבקש בבש"פ 7350/18: עו"ד אשר חן

בשם המבקש בבש"פ 7352/18: עו"ד רותם סרי

בשם המשיבה: עו"ד אפרת גולדשטיין

החלטה

הליכי המעצר

1. המבקשים, קטינים בני 17, חשודים בכך שקיימו יחסי מין עם נערה בת גילם בעלת מוגבלות שכלית (להלן: המתלוננת) וצילמו את המעשה בלי ידיעתה. עוד נטען כי לאחר מכן הפיצו המבקשים בין חבריהם סרטונים של יחסי המין והציעו לאחרים לקיים יחסי מין עם המתלוננת תמורת תשלום למבקשים. אחד החברים קיבל את ההצעה ושילם בעד קיום יחסי המין. המבקש בבש"פ 7350/18 נעצר ביום 11.10.2018, והמבקש בבש"פ 7352/18 נעצר ביום 14.10.2018. ביום 17.10.2018 הודיעה המשיבה כי היא מתעתדת להגיש נגד המשיבים כתב אישום בעבירות פגיעה בפרטיות, לפי סעיפים 1 ו-2(4) לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981, הבאת אדם לידי מעשה זנות, לפי סעיף 201 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), החזקה או שימוש בסם מסוכן לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) ו-14(ג) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973, והחזקת פרסום תועבה ובו דמות קטין, לפי סעיף 214(ב3) לחוק העונשין. המשיבה ציינה כי מתקיימת לטעמה עילת מסוכנות, וביקשה לעצור את המבקשים למשך שלושה ימים עד להגשת כתב האישום.
2. ביום 17.10.2018 קבע בית המשפט לנוער (כב' השופטת ט' פרי) כי יש ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למבקשים. לאחר שחקר את אימו של המבקש בבש"פ 7350/18, הוא מצא שאפשר לאיין את המסוכנות שנשקפת מהמשיבים על דרך שחרור למעצר בית מוחלט, כל אחד מהמשיבים בביתו, בפיקוח בני משפחה ולצד הפקדת ערבויות. בית המשפט לנוער אסר על המשיבים ליצור קשר עם המעורבים בתיק ובינם לבין עצמם ולהשתמש באינטרנט, ביישומון "ווטסאפ" ו"בכל אמצעי אחר".
3. המשיבה עררה על החלטה זו. ביום 17.10.2018 קיבל בית המשפט המחוזי (כב' השופטת ג' רביד) את הערר. הוא ציין כי אפשר שהורי המשיבים מסוגלים להשגיח עליהם בחלופת המעצר, אך זו שאלה שדורשת בחינה מעמיקה בתסקיר מעצר. חיזוק לכך מצא בית המשפט המחוזי בצורך להגן על המתלוננת. על כן האריך בית המשפט המחוזי את מעצר המשיבים לצורך הגשת כתב אישום עד ליום 19.10.2018.
4. מכאן בקשת הרשות לערור שלפניי שהחלטתי לדון בה כאילו ניתנה רשות והוגש ערר לפי הרשות שניתנה. טענות הצדדים
5. המבקשים טענו כי גם ללא תסקיר מעצר אפשר לקבוע כי חלופת המעצר שבית המשפט לנוער הורה עליה, מספיקה לאיון עילת המעצר שהמשיבה טענה לה (ושהמבקשים הטילו ספק בקיומה). לטענתם, בני משפחתם ישגיחו עליהם היטב, והערבויות שנקבעו יבטיחו זאת. המבקשים הדגישו את ההשפעה האפשרית של מעצר מאחורי סורג ובריא עליהם בהיותם קטינים נעדרי עבר פלילי.
6. המשיבה טענה כי בשלב זה נתונים שדרושים לצורך החלטת מעצר - ובהם דפוסי ההתנהגות של המבקשים והתאמת המפקחים, שרק אחת מהם נחקרה בבית המשפט לנוער - אינם ידועים. המשיבה הוסיפה כי לשם השגת המידע האמור יש לערוך תסקיר מעצר. היא הדגישה את חומרת העבירות ואת הצורך לוודא מראש שחלופת המעצר הולמת.

דיון והכרעה

7. לאחר שעיינתי בערר ושמעתי את טענות הצדדים, החלטתי לדחות את הערר.

8. אין חולק כי המעשים שהמבקשים חשודים בהם, הם חמורים ומכוערים. גלומות בהם פגיעה בכבוד המתלוננת ופגיעה בפרטיותה והם מצביעים לכאורה על מסוכנות הנשקפת מהמשיבים. אולם גם במקרים מעין אלה יש לבחון את האפשרות לנטרול המסוכנות. הגם שאין מחלוקת בדבר חשיבותו של תסקיר מבחן כתשתית להערכת מסוכנות אין מניעה אפריורית להורות על שחרור לחלופה (ולו לתקופת ביניים) גם בלא שיוגש תסקיר, הכול כנגזר מנסיבות המקרה. כפי שציינתי בעבר, "לבית המשפט נתונה הסמכות להורות על שחרור נאשם אף מבלי להיזקק לתסקיר מעצר, אולם סמכות זו יש להפעיל תוך בחינה קונקרטית של החלופות המוצעות ועריכת האיזונים המתאימים" (בש"פ 8576/07 סלאמה נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (16.10.2007)). במקרה שלפנינו, אף אם אניח כי ניתן היה להורות על שחרור לחלופה ללא תסקיר, קיים קושי בהחלטתו של בית המשפט לנוער להורות על חלופת מעצר. כאמור, הוא חקר מפקחת אחת בלבד, בהתייחס לעניינו של אחד המבקשים בלבד. בלי חקירה – בידי בית המשפט או בידי שירות המבחן – של יתר המפקחים התשתית העובדתית נמצאת חסרה. עם זאת, קטינותם של המבקשים, ועברם הנקי מצביעים על כך שאי אפשר לשלול מראש שחרור לחלופה – ולו לתקופת ביניים – בלא תסקיר. באיזון הכולל לא ראיתי להורות על שחרור המבקשים לחלופה המוצעת בנקודת הזמן הנוכחית. כפי שמסרה המשיבה, מחר יוגש כתב אישום נגדם ויתבקש מעצרו עד תום ההליכים. בית המשפט שידון בבקשה זו יוכל לבחון מחדש את הבקשה לשחרר את המבקשים לחלופת מעצר, וכחלק מכך לחקור את כל המפקחים המבוקשים ולשקול את מכלול הנתונים. במקרה הצורך הוא יוכל אף לבחון את האפשרות להורות על מעצר המבקשים בפיקוח אלקטרוני, אפשרות שאינה קיימת בשלב זה של ההליכים. נוסף על כך, ובלי להצביע על התוצאה הראויה בדיון המעצר, אני מורה בזאת לשירות המבחן לנוער להגיש תוך 5 ימים תסקיר מעצר בעניינם של המבקשים לבית המשפט שידון בבקשת המעצר. מובן כי אין בדבריי אלה כדי לכבול את שיקול דעתו של בית המשפט שידון בבקשת המעצר, והוא יעשה כחוכמתו.

9. הערר נדחה אפוא, כפוף להבהרתי בסעיף 8 לעיל. המזכירות תעביר העתק מהחלטה זו לשירות המבחן לנוער.

ניתנה היום, ט' בחשון התשע"ט (18.10.2018).

ש ו פ ט